

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 423/06
01.03.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић-Јовановић, Слободана Спасића, Снежане Андрејевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против противника предлагача "ББ", чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Окружног суда у Шапцу Гж. 564/03 од 26. 4. 2004. године, у седници одржаној дана 1. 03. 2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ решење Општинског суда у Шапцу Р. 59/02 од 17. 10. 2002.године и решење Окружног суда у Шапцу Гж. 564/03 од 26. 4. 2004. године, и предмет се враћа Општинском суду у Шапцу на поновно суђење.

О б р л о ж е њ е

Побијаним решењем Окружног суда у Шапцу Гж.бр. 564/03 од 26. 4. 2004. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено је решење Општинског суда у Шапцу Р. 59/02 од 17. 10. 2002. године, којим је одбијен предлог предлагача АА којим је тражио да суд донесе решење које замењује уговор о закупу стана ВВ власништво противника предлагача "ББ", као неоснован, и којим је предлагач обавезан да противнику предлагача плати трошкове ванпарничног поступка од 5000,00 динара.

Против наведеног другостепеног решења предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је на основу члана 386. савезног ЗПП-а, у вези члана 491. ЗПП ("Сл.гл.РС" бр. 125/04), у вези члана 30.став 2. ЗОВП, испитао побијано решење и нашао:

Ревизија је основана.

Предлагач је предлог за доношење решења које замењује уговор о закупу стана засновао на правноснажној пресуди Општинског суда у Шапцу П.бр. 2863/97 од 23. 9. 1999. године.

Ценећи основаност предлога, нижестепени судови су нашли да према утврђеном чињеничном стању произилази да противник предлагача после доношења наведене правноснажне пресуде Општинског суда у Шапцу П.бр. 2863/97 од 23. 9. 1999.године није донео одлуку о додели стана на коришћење предлагачу. Судови налазе да наведена правноснажна пресуда Општинског суда у Шапцу не представља одлуку о додели стана предлагачу, па да стога не постоји правни основ за усвајање предлога предлагача, тј. за доношење решења које замењује уговор о закупу стана у ул. Партизанска број 1, стан број 4, у Шапцу.

На основу такве правне оцене судови су одбили предлог предлагача за доношење решења које замењује уговор о закупу предметног стана, као неоснован.

Међутим, овакав закључак нижестепених судова се не може прихватити.

Из списка предмета произилази да је пресудом Општинског суда у Шапцу П. 1123/94 од 25. 5. 1999. године поништена као незаконита коначна одлука Комисије за стамбене односе "ББ" бр. 1082 од 11. 6. 1993. године о додели предметног стана у закуп ГГ, као и Одлука управног одбора бр. 1437 од 27. 7. 1993.године под П. Правноснажном пресудом истог суда П.бр. 2839/96 од 2. 04. 1997. године по тужби предлагача тј. тамо тужиоца, обавезан је противник предлагача тј. у том спору тужени, да изврши поновну расподелу предметног стана који је био додељен у закуп ГГ Одлуком комисије за стамбене односе туженог бр. 1082 од 11. 6. 1993. године и Одлуком управног одбора бр. 1437 од 27. 7. 1993. године, поништених правноснажном пресудом тог суда П. 1123/94 од 25. 5. 19995. године, у року од 30 дана од пријема пресуде. Пресудом истог суда П.бр. 2863/97 од 23. 9. 1999. године утврђено је да предлагач (тамо тужилац) има право на доделу стана, па је противнику предлагача (тамо туженом) "ББ" обавезан да донесе одлуку којом ће АА доделити предметни стан у року од 15 дана. Уколико тужени не поступи по налогу суда, ставом III изреке наведено је да ће та пресуда заменити одлуку о додели стана.

Из образложења пресуде П.бр. 2863/94 од 23. 9. 1999. године произилази да је тужиоца (предлагача) АА требало рангирати као радника без стана и по критеријуму "стамбено питање" и признати му по том основу 40 бодова, поред признатих по основу радног стажа 240 бодова, по основу радног доприноса 30 бодова и по основу породичног стања 30 бодова, када би он имао 440 бодова и био на ранг листи, а испред ГГ коме је предметни стан додељен. Заштита права у тој парници, закључује суд, неодвојиво је

везана за заштиту права у спору који је правноснажно окончан. У одсуству одлуке о додели стана, ово је једини начин да радник заштити своје право у смислу члана 83. став 3. Закона о основним правима из радног односа, због чега је овај спор решен мериторно.

Код таквог стања ствари, а имајући у виду садржину изреке и (образложења) правноснажне пресуде Општинског суда у Шапцу П.бр. 2863/97 од 23. 9. 1999. године и Врховни суд налази да су првостепени судови погрешно применили материјално право када су одбили предлог предлагача, са образложењем да та правноснажна пресуда не представља правни основ за доношење решења које замењује уговор о закупу предметног стана. У конкретном случају наведена правноснажна пресуда је донета после доношења правноснажних пресуда о поништају одлуке о додели предметног стана и после обвезивања противника предлагача, у том спору туженог, да изврши поновну расподелу стана. Наведеном пресудом суд је одлучио пуном јурисдикцијом и обавезао противника предлагача да предлагачу додели предметни стан, тако да је судска одлука заменила одлуку противника предлагача о додели стана, коју противник предлагача није донео у разумном року, тј. није пред својим надлежним органима спровео и окончао започети поступак доделе стана.

Врховни суд налази да наведена правноснажна пресуда Општинског суда у Шапцу по својој садржини представља правни основ да се у ванпарничном поступку донесе решење које замењује уговор о закупу предметног стана у смислу члана 34. став 5. у вези члана 7. Закона о становању.

Како због погрешне примене материјалног права, нижестепени судови нису утврдили све елементе које у смислу члана 7. став 2. и 3. Закона становању, треба да садржи уговор о закупу стана, Врховни суд је укинуо оба решења нижестепених судова и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени суд ће утврдити битне састојке уговора о закупу предметног стана наведене у члану 7. став 2. и 3. Закона о становању, а затим ће поново одлучити, имајући у виду да правноснажна пресуда Општинског суда у Шапцу П.бр. 2863/97 од 23. 9. 1999. године представља ваљан правни основ за доношење решења које замењује уговор о закупу предметног стана.

Са изложеног, Врховни суд је на основу члана 395. став 2. савезног ЗПП-а, у вези члана 491. ЗПП ("Сл.гл. РС" бр. 125/04) у вези чл. 30. став 2. ЗОВП, одлучио као у изреци решења.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз